

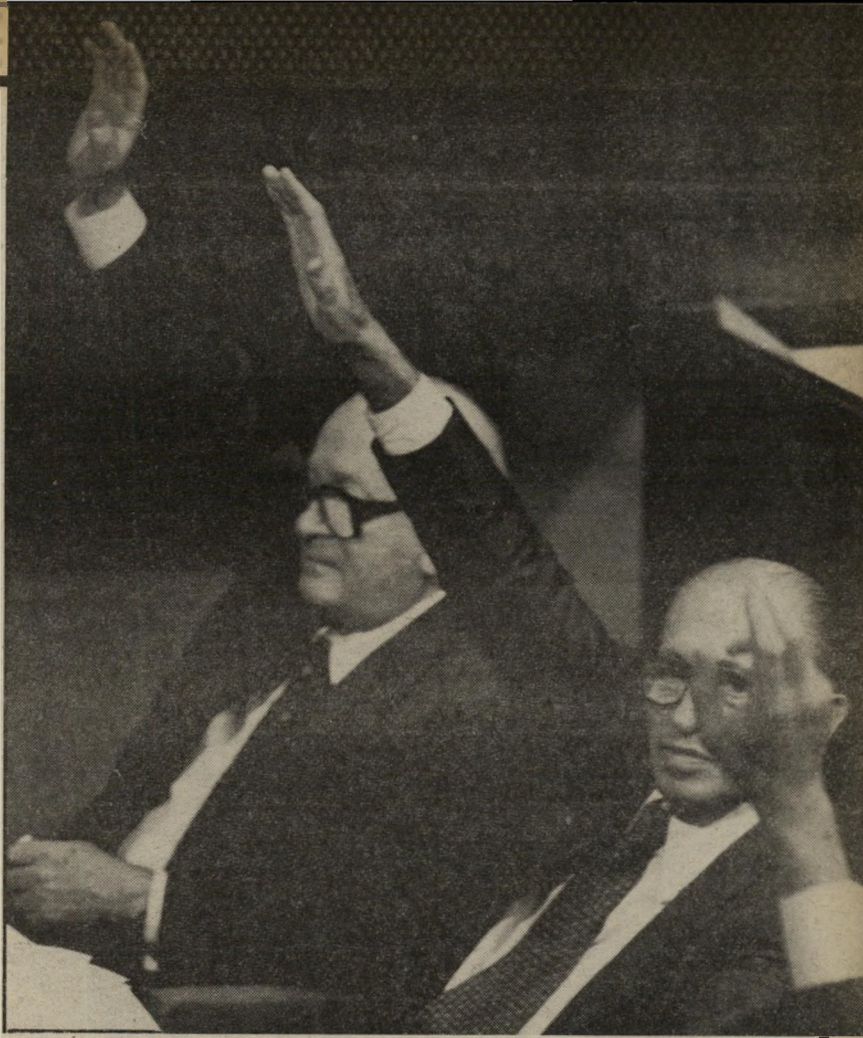
הקנה בחזר אינו מכניס את הרווח לכיסו, אלא מחזיר אותו ארצה, הפעם כתרומה למיסלגה. הצרה בכל השיטות האלה — ויש רבות מסוג זה — היא שאין לעולם לדעת לאן הולך הכסף — האם הגיע כולו למיסלגה, או שחלק ממנו נעלם בידי המתווכים והמבצעים, או ששום דבר לא הגיע למיסלגה, למרות שנדרמה לשותפים בחזר שזה מזה שקרה. מכיוון שכל הרברים האלה הם סודיים ואיש אינו יכול להרשות לעצמו לפרסמם, אין כל אפשרות לגלות את האמת, אלא בעבודה כלשית מאומצת, תוך הסתייעות במיטטרות של כמה ארצות.

רווחים לגרמנים

הבנק הסוציאליסטי הגרמני עומד מעל לכל חשד כזה. זהו מוסד כלכלי גדול ומכובד. שמו בנק פיר גמיינר-וירטשאפט (בנק למשק שיתופי), ובראשו עמד במשך שנים אחד הידיים הגדולים ביותר של מיפלגת העבודה הישראלית בעולם: ואלטר הסלנאך, שהיה דמות ידועה מאוד גם בארץ, ומשתתף קבוע בוועדות כאן. הקשר בין הבנק הזה עם בנק הפועלים משתרע על פני כורהארץ. למשל, גם כמה מראשי בנק הפועלים בארץ הופתעו לקרוא, בדו"ח של הבנק הגרמני לבעליהמניות שלו, כי הבנק שימש כחתם הנפקה של איגרות-חוב של בנק הפועלים (האיים האנטיליים) נ' ו', בתנאים מועדפים, כלומר בריבית נידת המבטיחה התאמת הריבית לשער הגבוה ביותר. האיים האנטיליים הם קבוצה של איים, וביניהם האי קוראסאו, שמיספר תושבניהם 252 אלף, וכל שיטחם 961 קילומטרים ריבועיים. הם שייכים להולנד, וקשה לדעת מה בנק הפועלים עשה שם. הבנק הגרמני היה שותף, דרך חברת-בת שלו, בחברת אמפל. תחילה היה חלקו 10% בלבד, אבל בשיא המניפולציות של לוינסון הגיע חלקו של הבנק, כאמצעות חברות-בת שלו ל-33%. לא ברור מדוע נמסר לבנק חלק כה גדול בחברה, שגבתה רווחים על נכסים ישראליים, מה גם שמניות אלה יצאו מירי. בנק הפועלים הישראלי, כלומר: הרווחים, שייכלו להגיע לידי הבנק הישראלי, השייך לציבור-העובדים הישראלי, עברו לבעליהמניות הגרמניים. כאשר נחשפה עיסקה זו, הובאו טענות שונות להצדקתה. למשל: שעות הבנק נתנה אפשרות לבנק הפועלים לפתוח קוויראשראי נוספים בחו"ל לטובת המשק הישראלי כולו, ועוד. אך עובדה היא שאמפל הפקידו בבנק הגרמני 30 מיליון דולר, במשך תקופה מסוימת, ואילו הבנק הגרמני הסתפק בהפקדה נגרית של חמישה מיליון דולר. מניות אלה באמפל הן בידי חברת-הבת בנק פיר גמיינר-וירטשאפט לוכסמבורג ס' א'. זה מצידו הקים בשלב מסויים חברת-בת שניה בלוקסמבורג, כשם אלפיסו, וחברה זו מחזיקה כיום בשליש חברת אמפל. לא ברור לשם מה נעשו העברות אלה. הם בוודאי יקשו על מי שבורק את עסקות אמפל להגיע לחקר פעילותו של לוינסון.

פוליסת ביטוח

השאלה היא אילו מיפלגות נהנו מחסדיו של יעקב לוינסון במשך השנים. מאז חשיפת הפרשה בידי העולם הזה, נולדת עובדה אחת, שאיש לא שם עדיין לב אליה:

מדוע הם השתיקו? כאשר שימחה ארליך המנוח, הביא את החומר שהגיע לידינו על פרשת לוינסון לראש-הממשלה של אז. מנחם בגין, השתיק בגין את הפרשה: הוא (לוינסון) נהג בנו בג'נטלמניות!

ל-5 מניות סוג א', וס"ח ההון הנאוושר כמניות סוג א' הגיע ל-10,000,000 מניות. כאוחה טנה נמכרו לבנק פיר גמיינר-וירטשאפט, לוכסמבורג, 870,000 מניות סוג א' ו-4,561 מניות רגילות. כתוצאה מכך הפך בנק פיר גמיינר-וירטשאפט, לוכסמבורג, לבעל 10% מהמניות הרגילות ו-40.7% שלומניות רגילות א', לעומת 90% מהמניות הרגילות שבידי בנק הפועלים בע"מ, ו-7.7% ממניות רגילות א'. ב.פ.ג. מסובסד למעשה על ידי בנק הפועלים, שכן בהיותו בעל המניות הגדול ביותר כמניות רגילות א' העדיפות בזכות לקבלת ריוודנדה, זוכה ב.פ.ג. בפירות הרווחים המועברים כדרך חר-סיטרית מכנק הפועלים לאנפ"ל. לרבות הימים יעביר ב.פ.ג. את הטקפה כמניות רגילות א' לידי חברה "אלפיסו ס.א." הרשומה בלוקסמבורג. מניות סוג א'

בראשי התיבות של שמו. (ב.ג.ג.): ב.פ.ג. מסובסדת למעשה על-ידי בנק הפועלים, שכן בהיותו בעל המניות הגדול ביותר כמניות רגילות א', העדיפות בזכות לקבלת ריוודנדה. זוכה ב.פ.ג. בפירות הרווחים המועברים כדרך חר-סיטרית מכנק הפועלים לאנפ"ל.

הליכוד ידע הדו"ח שמנחם בגין ביקש מעמיתו, סגן-ראש-הממשלה המנוח שימחה ארליך, להתעלם ממנו. ואשר זכה במשך הזמן בתואר דוח ארליך, היה בוטה ביותר, לא חסך במילים, כדוגמת פרשת המניות לבנק הגרמני (בדוח,

ההתנהגות המורה של הליכוד. לבאורה, היה הליכוד צריך להיות מאוושר. ברעעים הקשים ביותר שלו, כאשר המדיניות הכלכלית שלו מתמוטטת סביבו, באה פרשה שיש בה, במבט ראשון, לערער את המערכת הכלכלית והציבורית של מיפלגת-העבודה. אפשר היה לצפות שהליכוד ייצא מכליו מרוב שימחה, שכל מנהיגיו יצעקו עד לב השמיים, יהיו הצעות לסדרהיום של ראשיו בכנסת, ששר-האוצר ינאם נאומים חוצבי-הלבבות. שום דבר כזה לא קרה. חוץ מבמה צעקות של עסקנים מסוג ד' בהסדרות, והסגנה מנודהבת של כמה עשרות חסידים-שזטים בשערי. בנק הפועלים, התעמף הליכוד בשתיקה עמוקה. התנהגותו היא ג'נטלמנית מעבר לכל מיצוות ההדר הבית-רי. יתר על כן: אחד המיסמכים הראשונים שטיפלו בפרשה היה "מיסמך ארליך", שאותו חשף העולם הזה לפני שלושה שבועות (ושמאז כל העיתונים טיפלו בו בהרחבה). מיסמך זה חובר לפני ארבע שנים. והנה זה סלא: למרות שמיסמך זה הוגש לאחד מראשי הליכוד, סגן ראש-הממשלה, הוא לא סירסם וגם לא הדליף אותו. בממשלה שבה הכל דלף, מיסמך זה נשאר חסוי כסוד הכמוס ביותר.

ההמשך (מעמוד 11) בעת גילויי השערוריה של פרשת מיכאל צור, עלתה הטענה כי צור שימש, בין השאר, כמממן של מיפלגה מסוימת. צור, שהיה בין השאר הבוס של צים, גבה קומיסיון סמוי על קניית אוניות ומכירתן. את כספי הקומיסיון הפקיד בשווייץ, בחשבון סמוי. מן החשבון הזה הוא שילם לא רק לאנשי-שלומו בהנהלת צים, אלא גם העביר כספי תרומות למיפלגה. דוגמה ג': מוכרים לחברה גימל, שהיא מוסד כלכלי בחו"ל, מניות של חברה ישראלית, חברה דלת, שיש למיפלגה שליטה בה. את המניות מוכרים במחירי האמיתי בשוק. בעזרת מניפולציות, שקל לבצע בארץ, מעלים באופן מלאכותי את שער המניות פי שניים, למשך כמה ימים. במועד זה קונים את המניות בחזרה מן הקונה בחו"ל, שוב במחירי האמיתי של אותו הרגע.

מדוע? בחוגי "בנק הפועלים" מחזיקים באשך מזכירים עובדה זו. לדברי יודעיסוד, יש לכך הסבר פשוט בתכלית: יעקב לוינסון הוא שהציל את תנועת-החרות מפשיטת-רגל מבישה. כאשר הגיע הליכוד לשלטון, הוא היה מסוכך בשערוריה כלכלית נוראה: המכשיר הכספי העיקרי של תנועת-החרות, קרן תלמי הסתבך בחובות. הכסף הגיע לאנשים קטנים, שהתרוששו-סצינות מבישות ומביכות ביותר, שהסעירו את ליבו של מנחם בגין. הישועה באה כמפתיע, ובאורה נס. לפי הגירסה של אותם יודעיסוד, עשה ג'נטלמניות עילאית, שמנחם בגין שומר אותו בליבו עד היום. לוינסון הסכים לקבל מן הקרן שטרות חסרי-ערך, ותמורת שטרות ממוסדות האימסריה של "בנק הפועלים" בעולם את הקרן, וכך התאסף מן הביני. כאשר בא ארליך אל בגין וסיפר לו על המיסמך המרעיש שבידו, אסר עליו בגין לנק, כלשהי נגד לוינסון. "האיש הזה נהג בנו בג'נטלמניות", אמר. וזה היה סוף-הפסק. כיום יש לשני הצדדים סיבה רבה לשתוק. בשביל הליכוד יהיה זה גילוי מביש ביותר שראשי המוערך הצילו את תנועת-החרות מביזיון נורא, ואילו לוינסון בוודאי לא יתסאר כיום באוזני חברי-המיפלגה שהוא האיש אשר הציל את הליכוד. היתה זאת פוליסת-ביטוח שהוכיחה את עצמה.

BfG: Luxembourg Société Anonyme, Luxembourg
This bank was founded in 1973. Its share capital was raised from L. frs. 2,000 million to L. frs. 2,800 million in 1981 and is fully held by us.
This subsidiary engages primarily in short and medium-term lending. The bank acts as manager or agent in international loan syndicates and participates in their financing activities. The bank also engages in money market and securities trading.
As at December 31, 1981 total assets were DM 10,345 million, a 41.6 per cent increase over the previous year. Of this total, DM 3,645 million constituted balances.
הידי הגרמני תיאור קצר של הבנק הגרמני-לוקסמבורגי מתשקוף חברת בורגיים (כחמישים מיליון דולר) ...עוסק בעיקר במתן הלוואות... ובסחר בניירות-ערך.